

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **B. L.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Městskému úřadu Rosice**, se sídlem Rosice, Palackého náměstí 13, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nepředání spisu odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2014, č. j. MR-S 3709/14-ODO VAP/13,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e** z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Jaroslava Topola ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 9. 2014, č. j. MR-S 3709/14-ODO VAP/13, shledal žalobce vinným dle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, tím, že dne 31. 3. 2014 v 16:00 na silnici II/602, v obci Ostrovačice, náměstí Viléma Mrštíka, řídil vozidlo značky Seat Cordoba, RZ ..., které bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích (nehomologovaná úprava předních světlometů – nahrazení halogenových žárovek xenonovými výbojkami). Za uvedený přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu na území České republiky na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Dne 31. 8. 2015 soud obdržel žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Žalobce uvedl, že shora citované rozhodnutí žalovaného nebylo jemu ani jeho zástupci doručeno, proto dne 18. 12. 2014 podal odvolání proti neoznámenému rozhodnutí. Odvolání

podal e-mailem opatřeným zaručeným elektronickým podpisem, a to prostřednictvím svého zmocněnce Ing. M. J. Žalovanému následně vznikla povinnost postoupit v zákonné lhůtě odvolání nadřízenému orgánu k vydání rozhodnutí o odvolání (§ 88 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Ve věci přitom neexistoval důvod, aby tak žalovaný neučinil. Nepostoupení spisu s odvoláním nadřízenému správnímu orgánu byl nezákonný zásah. Proti postupu žalovaného není jiný prostředek ochrany. Ke stejnému závěru ostatně dospěl Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 11. 2. 2015, č. j. 15 A 49/2014-47.

[3] Skutečnost, že žalovaný nepostoupil spis odvolacímu orgánu, se žalobce dozvěděl ze sdělení Ministerstva dopravy ze dne 6. 8. 2015, sp. zn. 350/2015-160-SPR/2, jež bylo žalobci doručeno dne 11. 8. 2015. Žaloba je tak podána v zákonné dvouměsíční lhůtě, tedy včas.

[4] Žalobce navrhl, aby soud označil zásah žalovaného spočívající v nepředání spisu se stanoviskem odvolacímu orgánu za nezákonný, a zakázal žalovanému v tomto protiprávním jednání pokračovat.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[5] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v dané věci rozhodoval již podruhé, poté, co odvolací orgán jeho první rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil. Již tehdy nebylo úspěšné doručování na elektronickou adresu zmocněnce žalobce, proto se doručovalo prostřednictvím České pošty. Tuto cestu zvolil žalovaný i v případě žalobou napadeného rozhodnutí, a to se souhlasem nadřízeného orgánu. Napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce oznámeno a vzhledem k tomu, že nebylo podáno odvolání, dne 8. 10. 2014 nabylo právní moci.

[6] Dne 18. 12. 2014 bylo žalovanému doručeno podání učiněné substitutem původního zmocněnce žalobce Ing. M. J. Bylo v něm uvedeno, že žalobce se z bodového hodnocení řidiče dozvěděl, že mu byly připsány body, načež usoudil, že muselo dojít k vydání rozhodnutí, které mu nebylo oznámeno. Proti neoznámenému rozhodnutí se odvolal.

[7] Vzhledem k tomu, že v uvedené věci nebylo vydáno žádné neoznámené rozhodnutí, žalovaný shora citované podání vyhodnotil jako sdělení o substitučním zastoupení a založil jej do správního spisu. Dne 27. 5. 2015 Ing. J. nahlížel do správního spisu. Již v tomto okamžiku, a tedy nikoliv až ze sdělení Ministerstva dopravy, se žalobce dozvěděl, že spis nebyl předán odvolacímu orgánu. Žaloba tak byla podána opožděně.

[8] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Postup soudu

[9] Před tím, než mohl přistoupit k posouzení věci samé, zabýval se soud splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat.

[10] Žalobce podanou žalobou brojil proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v nepředání spisu odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze

dne 2. 9. 2014. Zásah má tedy dle žalobce formu nezákonné nečinnosti žalovaného při vykonání faktického úkonu. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), plyne, že zásahem může být též nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

[11] Podle § 84 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), lze žalobu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podat do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu (subjektivní lhůta). Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (objektivní lhůta). Zmeškání lhůty nelze prominout.

[12] V souvislosti s během lhůt pro podání zásahové žaloby je vždy nutno zabývat se povahou předmětného zásahu. Jak vyplývá z judikatury, zásahy lze lišit na tři základní typy, a to na zásahy jednorázové, opakující se a trvající. V případě trvajícího zásahu nemůže dojít k uplynutí lhůt, žaloba je tak vždy včasná. Je ovšem třeba činit rozdíl mezi trvajícím zásahem a jednorázovým zásahem s trvajícími důsledky. Ve druhém případě totiž k opožděnosti žaloby dojít může. Nejvyšší správní soud se uvedeným rozdílem opakovaně zabýval. Zatímco zásah do práva na příznivé životní prostředí považoval za trvající zásah (viz rozsudek ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013-51), oznámení o nezahájení řízení *ex offio* (viz rozsudek ze dne 13. 1. 2016, č. j. 1 As 232/2015-47) nebo neprovedení záznamu katastrálním úřadem (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, publ. pod č. 3334/2016 Sb. NSS) představuje jednorázový zásah s trvajícími důsledky, jehož žalovatelnost je časově omezená (trvání důsledků nemá na běh lhůt vliv). Je-li přitom správní orgán absolutně nečinný a zároveň neexistují jiné právní prostředky k ochraně nebo nápravě, objektivní lhůta k podání žaloby se odvíjí od okamžiku marného uplynutí lhůty k provedení úkonu. Subjektivní lhůta pak běží od okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl, resp. kdy zjistil, že úkon proveden nebyl, ač proveden být měl (srov. bod [57] již výše zmiňovaného usnesení č. 3334/2016 Sb. NSS).

[13] Zdejší soud má za to, že i nepředání spisu s odvoláním odvolacímu orgánu představuje jednorázový zásah, u kterého je najisto postaven okamžik, od něhož se odvíjí objektivní lhůta (tímto okamžikem je marné uplynutí lhůty pro předání spisu odvolacímu orgánu). Důsledky zásahu žalovaného spočívajícího v nepředání spisu sice trvají, neboť v odvolacím řízení fakticky není pokračováno, samotný žalobcem napadený zásah však již netrvá – žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nepředal spis odvolacímu orgánu.

[14] V daném případě žalobce podal předmětné odvolání dne 18. 12. 2014. Nejpozději po uplynutí třicátého dne po tomto úkonu měl žalovaný předat odvolacímu orgánu příslušný správní spis s podaným odvoláním a svým stanoviskem (§ 88 odst. 1 správního řádu). Tímto dnem také v souladu se shora uvedenými závěry počala běžet objektivní lhůta pro podání zásahové žaloby.

[15] Pokud jde o lhůtu subjektivní, má soud ze správního spisu za prokázané, že žalobce se o nepředání spisu odvolacímu orgánu dozvěděl již dne 27. 5. 2015 díky nahlížení do spisu (viz záznam o prostudování spisového materiálu z téhož dne, podepsaný Ing. J.), nikoliv až ze

sdělení Ministerstva dopravy ze dne 6. 8. 2015. Subjektivní lhůta pro podání žaloby na ochranu před uvedeným nezákonným zásahem tak žalobci počala běžet již na konci května 2015. Vzhledem k tomu, že se nejedná o trvalý zásah, nýbrž o zásah jednorázový, uvedená lhůta uplynula dnem 27. 7. 2015. Žaloba podaná až dne 31. 8. 2015 je tak zjevně opožděná.

[16] Pouze jako *obiter dictum* soud dodává, že i kdyby uvedený závěr nebyl správný, žalobce by ve věci samé nemohl být úspěšný, a to vzhledem k právnímu názoru vyslovenému Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 198/2015-20. Dle kasačního soudu je v odvolacím řízení za průběh řízení bez průtahů (čítaje v to i řádné předání správního spisu orgánem prvního stupně orgánu odvolacímu) procesně „odpovědný“ odvolací správní orgán. Ochrany svého subjektivního práva na to, aby odvolací řízení bylo prosto průtahů, se proto může účastník řízení domáhat (po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti podle správního řádu) žalobou na ochranu před nečinností odvolacího správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.), a tedy nikoliv zásahovou žalobou směřující vůči nekonajícímu správnímu orgánu prvního stupně, jak učinil žalobce v posuzované věci.

V. Závěr a náklady řízení

[17] Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 84 odst. 1 s. ř. s.

[18] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu